Dosarul nr. 2c-580/20

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

23 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Petru Harmaniuc
Grefier Andreea Goreacii

examinând în sediul instanței, în ședință publică și în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Sergiu Cotruță în interesele SRL „VISTARCOM" împotriva SRL „TRANS ELENIK", intervenient accesoriu „Gunz Warenhandels HmbH" din Austria cu privire la încasarea prejudiciului material, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată –

**a c o n s t a t a t :**

La 20 august 2020, SRL „VISTARCOM" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „TRANS ELENIK" privind încasarea prejudiciului material, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta relevă că, la 30 ianuarie 2019, între SRL „VISTARCOM", în calitate de client și SRL „TRANS ELENIK", în calitate de transportator, a fost încheiat un contract de transport, în temeiul căruia pârâta s-a obligat să presteze servicii de transport, iar reclamanta s-a obligat să achite suma de 2 250 euro pentru serviciile respective.

Menționează că marfa urma a fi încărcată la 04 februarie 2019 și să fie livrată la 08 februarie 2019. La 04 februarie 2019, marfa a fost încărcată, însă până la data depunerii acțiunii, marfa nu a fost livrată.

Relatează că la 14 februarie 2019 a trimis în adresa pârâtei pretenția nr. 26 prin care a solicitat livrarea mărfii, avertizând că în caz contrar va solicita încasarea a 100 % din prețul contractului și valoarea mărfii nelivrate, precum și alte cheltuieli.

La 15 februarie 2019 a expediat pretenția nr. 29, prin care a solicitat plata a 100 % din valoarea contractului, adică 2 250 euro pentru întârzierea de mai bine de 72 ore în livrarea mărfii și a valorii mărfii nelivrate în mărime de 37 371,70 euro, achitarea penalității în sumă de 20 % din valoarea contractului și a penalității în sumă de 300 euro. Prin aceeași notificare, pârâta a fost notificată că în cazul în care nu va achita sumele revendicate, aceasta o va acționa în judecată, solicitând și plata altor sume aferente.

Invocă faptul că, conform facturii nr. AT19003528, care se referă la comanda nr. 201900755, valoarea unei dintre încărcăturile care urma a fi livrate reclamantei era de 25 494,58 euro.

Potrivit facturii nr. AT19003527, care se referă la comanda nr. 2018163080, valoarea celeilalte părți din încărcătură care urma a fi de asemenea livrată reclamantei era de 11 877,12 euro.

În baza facturilor respective, apreciate în corelație cu comenzile, se atestă faptul că suma prejudiciului material este de 37 371,70 euro.

Susține că pârâta nu neagă faptul că marfa nu a fost livrată și că valoarea acesteia este de 37 371,70 euro, fapt care rezultă din scrisoarea nr. 03 din 20 februarie 2019, care vine ca răspuns la pretenția nr. 29 din 15 februarie 2019.

Arată că, contractul încheiat între părți prevede că în cazul în care transportatorul încalcă termenul de încărcare sau descărcare prevăzute la pct. 1 și 7, acesta urmează să achite o penalitate în mărime de 20 % din valoarea contractului, adică 450 euro. Întrucât marfa nu a fost livrată în termen, reclamanta este în drept să solicite această penalitate.

Totodată, contractul mai prevede că în cazul în care a fost încălcat pct. 14 al contractului, adică nesolicitarea unuia din actele vitale livrării mărfii, se penalizează cu 300 euro. În cazul în care în procesul executării contractului intervin anumite probleme, pârâta este obligată să anunțe reclamanta despre acest fapt, în caz contrar, aceasta este obligată să plătească o penalitate în mărime de 100 euro.

Pârâta nu a anunțat reclamanta despre întârzierea în livrarea mărfii sau în oricare impedimente care ar tergiversa livrarea mărfii, astfel că reclamanta este îndreptățită să solicite și această penalitate.

Afirmă că din motiv că marfa nu a fost livrată la timp, pârâta a acumulat și o anumită dobândă de întârziere. Conform pretenției nr. 29 din 15 februarie 2019, reclamanta i-a oferit pârâtei un termen de șapte zile pentru achitarea tuturor sumelor. La 20 februarie 2019, pretenția reclamantei deja ajunseseră la pârâtă, întrucât cea din urmă face referire la aceasta în răspunsul ei nr. 03 din 20 februarie 2019. Suma totală de bază pe care reclamanta o poate pretinde de la pârâtă este de 40471,70 euro, astfel că, pentru perioada 20 februarie 2019 – 10 februarie 2020, dobânda de întârziere din suma de 40 471,70 euro constituie 6 174,98 euro.

Solicită SRL „VISTARCOM” încasarea sumei de 37 371,70 euro cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 325,56 euro cu titlu de dobândă de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pârâta SRL „TRANS ELENIK” a depus referință pe marginea acțiunii înaintate de SRL „VISTARCOM”, prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată, menționând că la 30 ianuarie 2019, între părți a fost încheiat contractul comandă pentru organizarea transportării încărcăturii pe rută internațională. Conform contractului, la comanda reclamantei urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Austria – Polonia – Moldova, pentru serviciile respective obligându-se să achite prețul de 2 250 euro.

Menționează că în scopul executării corespunzătoare a contractului încheiat, pentru asigurarea transportării, la 30 ianuarie 2019, a fost încheiat contractul-comandă nr. 50 cu transportatorul ТОВ „КОНТРАКТСТРОЙ”, în baza căruia, ТОВ „КОНТРАКТСТРОЙ” s-a obligat să transporte încărcătura conform contractului încheiat cu SRL „VISTARCOM”, însă ulterior pârâta a aflat că încărcătura a fost pierdută.

Arată că, conform extrasului din Registrul unic de investigații prejudiciare nr. 1 din 18 aprilie 2019, de către organele de investigație ale Ucrainei a fost confirmat faptul intentării unei cauze penale pe faptul sustragerii încărcăturii și că pe teritoriul Uniunii Europene și al Ucrainei, există un grup de persoane, format din cetățeni din Ucraina, care sub pretextul prestării serviciilor internaționale de transport de marfă, preiau bunuri de la agenți economici de proporții deosebit de mari.

Susține că la caz, nu sunt întrunite condițiile răspunderii contractuale: prejudiciul – alcătuit din prejudiciul real suportat, iar uneori și venitul ratat, fapta ilicită – exprimată din

neexecutarea, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligațiilor contractuale, legătura de cauzalitate dintre prejudiciu și fapta ilicită, și vinovăția celui care a provocat prejudiciul.

Invocă și faptul că regula stabilită de Codul civil este că expeditorul răspunde pentru nerespectarea obligațiilor ce decurg din contractul de expediție, doar în cazul vinovăției proprii sau a ajutoarelor sale. Survenirea răspunderii expeditorului este reglementată de către legislator prin prisma propriei sale vinovății, regulă stabilită pentru majoritatea participanților circuitului civil. Respectiv, SRL „TRANS ELENIK" nu poate fi răspunzătoare pentru prejudiciul survenit din cauza acțiunile ilegale ale persoanelor care au sustras încărcătura transportată conform contractelor încheiate.

Relatează că, dauna cauzată companiei reclamantei nu poate fi imputabilă pârâtei, deoarece are origine exterioară, provenind din afara sferei de activitate a SRL „TRANS ELENIK", având un caracter imprevizibil, atât din punct de vedere a producerii sale, cât și a efectelor respective. Deși în acțiune se invocă prevederile contractului ce se referă la răspunderea pentru integritatea mărfii, potrivit Codului Civil, părțile au stabilit că răspunzător de pierderea mărfii va fi transportatorul și nu expeditorul cum pretinde reclamanta.

Afirmă că din punct de vedere al condițiilor răspunderii contractuale, nu este întrunită nici condiția existenței prejudiciului, or reclamanta nu a prezentat nici o probă care ar demonstra faptul achitării conform invoice-urilor anexate la cererea de chemare în judecată.

Astfel, deși pretinde că pârâta ar fi cauzat reclamantei un prejudiciu material în sumă de 37371,70 euro, sub nici o formă nu probează faptul achitării efective a mărfii conform celor două invoice-uri. Respectiv, pârâta susține că nici problema existenței prejudiciului material nu poate fi pusă.

În aceste condiții, SRL „TRANS ELENIK" solicită respingerea acțiunii depuse de SRL „VISTARCOM".

Ulterior, la 25 ianuarie 2024, SRL „TRANS ELENIK" a depus excepție privind ineficiența actului juridică, în conținutul căreia a arătat că părțile au stabilit unele condiții de eficiență a actului juridic vizat. Astfel, potrivit condițiilor speciale ale contractului, s-a stabilit că toate notificările, anexele și suplimentele la acest contract-comandă, inclusiv prezentul contract-comandă, expediate prin fax și/sau poșta electronică au putere juridică doar în cazul coordonării acestora cu cealaltă parte și expedierii ulterioare a originalelor.

Pârâta insistă că, contractul comandă este ineficient, or nu este întrunită condiția de eficiență stabilită de către părți, și anume expedierea ulterioară a originalului contractului. Mai mult decât atât, nu există un contract în original pe care să fie aplicată semnătura olografă și ștampila ambelor părți, de altfel nici la materialele dosarului nu este anexat contractul în original, fiind prezentată doar o copie.

Afirmă că, contractul-comandă a fost încheiat sub o condiție suspensivă, însă aceasta nu s-a îndeplinit, ceea ce generează ineficiența contractului-comandă pentru organizarea transporturilor de mărfuri în trafic internațional din 30 ianuarie 2019.

Reprezentantul reclamantei SRL „VISTARCOM", avocatul Sergiu Cotruță în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată depusă și a solicitat admiterea acesteia, reiterând circumstanțele de fapt și de drept expuse în acțiune.

Reprezentantul pârâtei SRL „TRANS ELENIK", avocatul Gheorghe Macovei în ședința de judecată a pledat pentru respingerea acțiunii, invocând caracterul nefondat și nejustificat al acesteia, evidențiind și faptul că, contractul de transport este ineficient.

Audiind participanții la proces, apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor dosarului și raportându-le la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată de

judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de SRL „TRANS ELENIK”, inclusiv pe motivul ineficienței contractului/comandă din 30 ianuarie 2019, din următoarele motive.

În ședința de judecată s-a constatat, dar și din actele cauzei și suportul probatoriu administrat rezultă că, la 30 ianuarie 2019, între SRL „TRANS ELENIK”, în calitate de expeditor și SRL „VISTARCOM”, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul pentru organizarea transporturilor de mărfuri în trafic internațional, conform condițiilor căruia, SRL „TRANS ELENIK” și-a asumat obligația de a asigura transportarea mărfurilor cumpărate de SRL „VISTARCOM” pe ruta Austria – Polonia – Moldova, iar SRL „VISTARCOM” și-a asumat obligația de a achita frachtul în valoare de 2 250 EUR (vol. I, f. d. 14-17).

În vederea executării obligațiilor asumate în baza contractului enunțat, la 30 ianuarie 2019, SRL „TRANS ELENIK” a încheiat cu TOB „КОНТРАКТСТРОЙ” contractul-comandă de transport nr. 50, potrivit căruia, TOB „КОНТРАКТСТРОЙ” și-a asumat obligația de a asigura transportarea mărfurilor către SRL „VISTARCOM”, iar SRL „VISTARCOM” și-a asumat obligația de a achita frachtul în valoare de 1 600 EUR (vol. I, f. d. 137).

Din declarațiile părților rezultă că TOB „КОНТРАКТСТРОЙ” s-a prezentat la locul încărcării indicat în contract (Gunz Warenhandels GmbH, Im Hau 23 6841 Mader, Osterretch), a preluat marfa și a început realizarea cursei, însă marfa a dispărut pe drum, nefiind transportată la destinație.

Din conținutul extrasului din Registrul unic de investigații prejudiciare, numărul procesului penal: 12019000000000361, data înregistrării 18 aprilie 2019, rezultă că organul de urmărire penală din Ucraina exercită urmărirea penală într-o cauză penală, în cadrul căreia se examinează circumstanțele comiteri infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4.4) Cod Penal al Ucrainei, pe următorul fapt – pe teritoriul Uniunii Europene și al Ucrainei există un grup de persoane, format din cetățeni din Ucraina, care, sub pretextul prestării serviciilor internaționale de transport de marfă, preiau bunuri de la agenți economici de proporții deosebit de mari (vol. I, f. d. 138-141).

La 14 februarie 2019, SRL „VISTARCOM” a expediat în adresa SRL „TRANS ELENIK” o reclamație, prin care a solicitat întreprinderea de urgență a măsurilor necesare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contract (adică transportarea mărfii). În conținutul reclamației s-a indicat că, marfa a fost încărcată în conformitate cu informațiile din actul de primire a încărcăturii, marfa a fost preluată, urmând ca aceasta să fie livrată (vol. I, f. d. 19-20).

Prin reclamația din 15 februarie 2019, SRL „VISTARCOM” a solicitat SRL „TRANS ELENIK” rambursarea costului încărcăturii pierdute în sumă de 39 349,96 EUR a penalității convenite de părți în contract pentru încălcarea termenului de livrare în mărime de 20 % din costul frahtului egală cu 450 EUR, pentru încălcările pct. 14 a penalității în mărime de 300 EUR. Din conținutul reclamației urmează că, transportul auto cu numărul de înmatriculare BH4012CA/BH4711XX, urma să efectueze livrarea în or. Chișinău la 08 februarie 2019. Mai mult, la 14 februarie 2019 marfa așa și nu a fost livrată în locul livrării specificat (vol. I, f. d. 23-25d).

Prin răspunsul din 20 februarie 2019, SRL „TRANS ELENIK” a propus inițierea negocierilor pe marginea situației create, reiterând că este cointeresată de a soluționa litigiul pe cale amiabilă (vol. I, f. d. 21).

Constatând că marfa nu a fost transportată la destinație și invocând cauzarea unui prejudiciu material prin neexecutarea obligațiilor contractuale asumate de pârâtă, SRL „VISTARCOM” a promovat în justiție o acțiune cu privire la încasarea sumei de 37 371,70 EUR

cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 325,56 EUR cu titlu de dobândă de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit susținerilor reclamantei, SRL „TRANS ELENIK” este responsabilă de repararea prejudiciului material cauzat prin neasigurarea transportării mărfii la destinație, valoarea acestuia reprezentând valoarea de achiziție a mărfurilor din Austria.

Pârâta a obiectat împotriva acestor susțineri, opinând că responsabilă de pierderea mărfurilor este TOB „КОНТРАКТСТРОЙ”, iar contractul de transport-expediție este ineficient.

Analizând circumstanțele de fapt ale speței în raport cu cadrul legal pertinente speței, instanța constată că, contractul pentru organizarea transporturilor de mărfuri în trafic internațional este ineficient, totodată acțiunea depusă de SRL „VISTARCOM” este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, iar în acest sens se impun a fi precizate următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 9 Codul Civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.*

*Drepturile şi obligaţiile civile apar:*

*a) din contracte şi din alte acte juridice;*

*b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile;*

*c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii;*

*d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;*

*e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;*

*f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;*

*g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză;*

*h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă*.

Conform art. 10 Codul Civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege*.

În accepțiunea art. 1411 alin. (1) Codul Civil, *prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită*.

Potrivit art. 357 Codul Civil, *actele juridice ineficiente, dacă, conform legii, actul juridic, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parțial, efectele sale juridice, el este, în această parte, ineficient. Actul juridic devine eficient de îndată ce este înlăturat temeiul de ineficiență. Ineficiența actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acțiune, cît și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o invoce din oficiu după ce a ascultat participanții la proces. Atît acțiunea în constatarea ineficienței actului juridic, cît și excepția prin care se invocă ineficiența sînt imprescriptibile dacă legea nu prevede altfel. Cu toate acestea, se prescriu extinctiv în termen de 10 ani acțiunile privind aplicarea efectelor ineficienței actului juridic, indiferent dacă sînt introduse împreună cu acțiunea în constatare a ineficienței sau după admiterea acestei acțiuni*.

Instanța enunță că ori de câte ori un act juridic nu întrunește condițiile de validitate, legea îi neagă efectele prin intermediul instituției nulității. Totuși, în unele cazuri alese, regimul nulității nu este potrivit pentru deficiența care afectează actul juridic, și atunci legea a menționează o modalitate distinctă pentru a desemna un act juridic care nu este nul sau anulabil, dar nu produce toate sau o parte din efectele juridice urmărite de autor – actul juridic ineficient. El poate fi înțeles ca un act juridic valabil, dar incomplet.

Spre deosebire de actul juridic lovit de nulitate absolută, actul juridic ineficient are șansa să își producă efectele juridice dacă se înlătură cauza de ineficiență. Spre deosebire de actul juridic anulabil, actul juridic ineficient nu produce efecte juridice inițial, dar, dacă se înlătură cauza de ineficiență, el va produce efecte juridice definitiv.

Cauza de ineficiență poate avea ca origine însăși voința autorului actului juridic. El însuși ar fi putut să prevadă că actul juridic nu produce efecte imediat, ci doar la îndeplinirea unui anumit eveniment viitor și incert, or în acest caz actul juridic sau doar unele efecte ale sale, sunt supuse de către autor unei condiții suspensive.

Potrivit contractului pentru organizarea transporturilor de mărfuri în trafic internațional, toate notificările, anexele și suplimentele la acest contract-comandă, inclusiv prezentul contract-comandă, expediat prin fax și/sau poșta electronică au putere juridică doar în cazul coordonării acestora cu cealaltă parte și expedierii ulterioare a originalelor.

Analiza clauzei contractuale enunțate permite instanței să concluzioneze că, contractul pentru organizarea transporturilor de mărfuri în trafic internațional din 30 ianuarie 2019, urmează să producă efecte juridice doar în cazul în care, după semnare, partea expediază co-contractantului originalul contractului.

În speță s-a constatat că, contractul pentru organizarea transporturilor de mărfuri în trafic internațional din 30 ianuarie 2019, după semnare de SRL „VISTARCOM”, nu a fost expediat expeditorului în original, situație ce denotă că, contractul respectiv nu are putere juridică și este ineficient.

Or este cert că, contractul a fost încheiat sub o condiție suspensivă – semnarea contractului în original, însă aceasta nu s-a îndeplinit, ceea ce generează ineficiența contractului litigios.

Conform art. 774 Codul Civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri*.

Potrivit art. 1007 Codul Civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), *cărăuşul răspunde pentru distrugerea, pierderea totală sau parţială ori pentru deteriorarea încărcăturii în măsura în care distrugerea, pierderea sau deteriorarea a avut loc între momentul preluării şi cel al livrării, precum şi pentru depăşirea termenului de livrare. Cărăuşul este ţinut, de asemenea, să repare prejudiciul cauzat prin neexecutarea altor obligaţii contractuale. Mărimea pretenţiei de despăgubire poate fi limitată prin contract. Pentru întîrzierea transportării încărcăturii la destinaţie, cărăuşul poartă răspundere în proporţie de 100% din taxa de transport şi este obligat să repare prejudiciul cauzat astfel. Cărăuşul nu poartă răspundere şi nu-şi poate limita răspunderea decît în cazurile şi în condiţiile prevăzute de lege*.

Conform art. 1008 Codul Civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), *cărăuşul este exonerat de răspundere pentru distrugerea, pierderea, deteriorarea încărcăturii sau depăşirea termenelor de transportare dacă:*

*a) acestea se datorează vinovăţiei celui îndreptăţit să dispună de încărcătură;*

*b) reprezentantul clientului a însoţit transportarea încărcăturii;*

*c) acestea se datorează indicaţiilor celui îndreptăţit să dispună de încărcătură în cazul în care nu au fost provocate de cărăuş;*

*d) acestea se datorează unui viciu propriu încărcăturii;*

*e) acestea se datorează perisabilităţii naturale a încărcăturii.*

*Cărăuşul nu poate fi exonerat de răspundere din motivul defecţiunilor vehiculului închiriat sau vinovăţiei locatorului şi angajaţilor lui, implicaţi în procesul de transportare a încărcăturii.*

*Sub rezerva prevederilor art.1009 alin.(2)–(5), cărăuşul este exonerat de răspundere dacă distrugerea, pierderea sau deteriorarea încărcăturii se datorează unei sau mai multor din următoarele împrejurări:*

*a) utilizarea unor vehicule deschise, fără prelată, dacă această utilizare a fost convenită expres şi consemnată în scrisoarea de trăsură;*

*b) lipsa sau defectele ambalajului;*

*c) manipularea, încărcarea, aranjarea sau descărcarea au fost efectuate de client, destinatar sau de un terţ care acţionează pentru client ori destinatar;*

*d) pagubele sînt rezultatul caracteristicilor naturale ale unor anumite încărcături, din cauza cărora acestea din urmă au fost expuse pieirii totale sau parţiale ori deteriorării în special prin rupere, coroziune, alterare interioară, uscare, vărsare, pierdere normală în greutate sau atacului insectelor ori rozătoarelor;*

*e) transportarea animalelor vii.*

*În cazul în care, conform prezentului articol, prejudiciul a fost cauzat în parte datorită circumstanţelor pentru care transportatorul nu poartă răspundere şi în parte datorită unor împrejurări imputabile lui, acesta va răspunde numai în măsura în care pagubele au fost cauzate de împrejurările din cea de-a doua categorie*.

Conform art. 1009 Codul Civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), *sarcina probei faptului că distrugerea, pierderea, deteriorarea ori depăşirea termenului de livrare se datorează uneia din împrejurările menţionate la art.1008 alin.(1) revine cărăuşului. În cazul în care transportatorul susţine că, în raportul de împrejurări, distrugerea, pierderea sau deteriorarea se putea produce din cauza unui sau mai multor pericole menţionate la art.1008 alin.(3), se prezumă că prejudiciul s-a produs în acest fel. Cel îndreptăţit să dispună de încărcătură poate însă dovedi că prejudiciul nu s-a produs ori nu s-a produs exclusiv în una dintre aceste împrejurări periculoase. Prezumţia stipulată la alin.(2) nu operează în cazul prevăzut la art.1008 alin.(3) lit.a) pentru expedierea extraordinară sau pentru pierderea unor colete întregi. La transportul cu un vehicul dotat cu instalaţii speciale de protecţie a încărcăturii împotriva efectelor căldurii, frigului, ale schimbărilor de temperatură sau umidităţii, cărăuşul poate invoca dispoziţiile art.1008 alin.(3) numai dacă dovedeşte că a luat toate măsurile posibile în vederea alegerii, întreţinerii şi utilizării acestor instalaţii speciale şi că a respectat indicaţiile speciale date în acest sens. Cărăuşul poate invoca dispoziţiile art.1008 alin.(3) lit.d) doar dacă dovedeşte că a luat toate măsurile care, în mod obişnuit, trebuiesc luate şi că a respectat indicaţiile speciale pe care le-a primit*.

Instanța subliniază că, o acțiune cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin pierderea încărcăturii este admisibilă doar în cazul în care poate fi stabilită culpa părții contractante în acest sens.

Din actele cauzei se constată că, deși în vederea executării livrării către SRL „VISTARCOM” a mărfurilor, SRL „TRANS ELENIK” a încheiat cu TOB „КОНТРАКТСТРОЙ” contractul-comandă de transport nr. 50, potrivit căruia, TOB „КОНТРАКТСТРОЙ” și-a asumat obligația de a asigura transportarea mărfurilor către SRL „VISTARCOM”, din declarațiile părților rezultă că TOB „КОНТРАКТСТРОЙ” s-a prezentat la locul încărcării indicat în contract (Gunz Warenhandels GmbH, Im Hau 23 6841 Mader, Osterretch), a preluat marfa și a început realizarea cursei, însă marfa a dispărut pe drum, nefiind transportată la destinație.

Din conținutul extrasului din Registrul unic de investigații prejudiciare, numărul procesului penal: 12019000000000361, data înregistrării 18 aprilie 2019, rezultă că organul de urmărire penală din Ucraina exercită urmărirea penală într-o cauză penală, în cadrul căreia se examinează circumstanțele comiteri infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4.4) Cod Penal al Ucrainei, pe următorul fapt – pe teritoriul Uniunii Europene și al Ucrainei există un grup de persoane, format din cetățeni din Ucraina, care, sub pretextul prestării serviciilor internaționale de transport de marfă, preiau bunuri de la agenți economici de proporții deosebit de mari (vol. I, f. d. 138-141).

Astfel, instanța constată că, vinovăția SRL „TRANS ELENIK” în pierderea mărfii nu este demonstrată dincolo de orice dubiu, or chiar și în cazul înlăturării cauzei de ineficiență a actului juridic obligațional dintre SRL „VISTARCOM” și SRL „TRANS ELENIK” prin prezentarea de către SRL „VISTARCOM” expeditorului SRL „TRANS ELENIK” a contractul în original, culpa ultimei în cauzarea prejudiciului material nu este demonstrată, iar prejudiciul material ar putea fi recuperat de către SRL „VISTARCOM” în cadrul cauzei penale instrumentată în Ucraina prin înaintarea unei acțiuni civile corespunzătoare în procesul penal.

Corespunzător, pe lângă constatarea faptului că, contractul este ineficient, instanța de judecată concluzionează și asupra netemeiniciei cererii de chemare în judecată înaintată de SRL „VISTARCOM” cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Instanța constată că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 mai 2020, s-a aplicat sechestru pe suma de 37 371,70 euro aflată la conturile SRL „TRANS ELENIK”.

Din economia art. 180 alin. (3) Codul de procedură civilă se deduce că, *în cazul respingerii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare a acţiunii se menţin pînă cînd hotărîrea judecătorească devine definitivă.*

Ținând cont de prevederile legale enunțate, instanța va dispune, la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, anularea măsurii de asigurare a acțiunii – sechestrul pe suma de 37 371,70 euro aflată la conturile SRL „TRANS ELENIK”, IDNO 1017600051498, aplicat prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2rc-81/20 din 7 mai 2020.

În conformitate cu art. art. 94, 180, 236, 238-241 și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată –

**h o t ă r ă ș t e :**

Se constată ineficiența contractului-comandă pentru organizarea transportului de mărfuri în trafic internațional din 30 ianuarie 2019, încheiat între SRL „TRANS ELENIK” în calitate de expeditor și SRL „VISTARCOM” în calitate de beneficiar.

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Sergiu Cotruță în interesele SRL „VISTARCOM” împotriva SRL „TRANS ELENIK”, intervenient accesoriu „Gunz Warenhandels HmbH” din Austria cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime

de 37 371,70 euro, dobânzii de întârziere în sumă de 325,56 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se anulează măsura de asigurare a acțiunii – sechestrul pe suma de 37 371,70 euro aflată la conturile SRL „TRANS ELENIK”, IDNO 1017600051498, aplicat prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2rc-81/20 din 07 mai 2020.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul instanței emitente.

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Petru Harmaniuc**